

מנחות דף כג

עניין: מין במינו ודבר אחר

מגילת סתרים לבעל הערבי נחל

ליקוטים - תהלים

מונח בקופסא בפני עצמה, ואלו יתבטלו, כי 'הלא בספרתיך' דמעות ישראל לערך אותן דמעות, ודאי 'אז ישובו' (פ), כנ"ל.

ואמרינן בש"ס (מנחות כג:) מנא לן דמין במינו לא בטיל, דכתיב (ויקרא טז, יט) 'ולקח דם הפר ודם השעיר כו'. וז"ש דוד 'ואחשבה לדעת זאת' פירוש איחור הגאולה 'בזאת יבא אהרן' (פ) (ויקרא טז, ג) כמ"ש זוהר הקדוש, 'עמל אבא אל מקדשי אל' - שאראה 'ולקח' וק"ל.

קרוב לזה י"ל בדרך הלציי, דיש לדקדק 'מקדשי' לשון רבים. הכוונה כדברי תקוני זוהר (פ' ו' כג) דצוחין הב, והיינו 'כשאבא אל מקדשי' מעט שלהם, דהיינו בתי כנסיות ובתי מדרשות, ואני רואה כל אחד צועק לעצמו הב אז אני מבין הטעם, השי"ת ימהר פדותנו אמן.

ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני, עד אבא על מקדשי אל אבינה לאחריתם (תהלים עג, טז-יז). נודע (פ) כי 'ויבך עשו בכי גדול' (בראשית כ, לח), שני דמעות (פ) גורם אורך הגלות, עד שיתבטלו אותן דמעות בדמעות ישראל. ואע"פ שישראל בוכין יום ויום וכבר נתבטלו, רק מין במינו לא בטל (פולין טז:), ולכן בבכיה על דרך הב הב (פ' מ' ו' כג) אינן יכולין לבטל, שזה היה גם בכית עשו (פ), והוא מין במינו. אבל בבכיה של גלות השכינה הוי מין באינו מינו ויכול לבטל. והנה אף הבוכה להנאתו לא נימא שיצטרפו לדמעות עשו ויצטרך גם נגדם ביטול, דקיי"ל (פ) מין ומינו ושאינו מינו, סלק את מינו כמי שאינו, ושאינו מינו רבה ומבטלה.

וזה דוד (תהלים נ, ט-י) 'שימה דמעתי בנאדך' דמעתי דייקא, דמעות שלצורך עצמו יהיו

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMIPORTAL

KOLHALASHON